

XXX Noćni marš na Fruškoj Gori - Kako sam od vodiča postao čistač -

U subotu 06. i nedelju 07. novembra 2010. godine održan je jubilarni XXX Noćni marš na Fruškoj Gori u organizaciji PSD "Poštar" iz Novog Sada. Vreme je bilo malo prohladno, noć bez mesečine, ali bez obzira na to, uslovi za šetnju su bili odlični. Na startu na Popovici se skupilo 142 učesnika iz 21 planinarskog društva i građanstva iz Sombora, Beograda, Novog Sada, Bačke Palanke, Bukovca, Rume, Iriga, Zrenjanina, Siriga i Subotice. Vodiči ovog marša su bili Cvetin Ristanović, Goran Đuričić i Aleksandar Simeonov.

Posle pozdravnog govora Magdalene Seleši, predsednice, i osvrta na prethodne marševe Cvetina Ristanovića i Aleksandra Simeonova iz PSD "Poštar" iz Novog Sada, krenulo se ka Kraljevoj Stolici. Posle samo sat vremena šetnje maratonskom stazom, tamo smo i stigli. Na žalost, opet se pokazalo da je teško kontrolisati veliki broj ljudi, tako da i pored toga što je na startu bilo napomenuto da ne treba žuriti, da je ideja da sve zajedno stignemo na cilj, opet smo imali situaciju da su ljudi išli ispred kolone, da su trčali i slično.

Posle kraće pauze, nastavljam ka Vencu, gde prelazimo magistralni put. Tu je još jedna pauza, a onda nastavljamo ka manastiru Novo Hopovo. Išli smo ne markiranom stazom i to je dovelo do prvih problema. Ulaz na stazu je zarastao u rastinje, pa je bilo potrebno par minuta dok nije nađena prava staza. To je dovelo do negodovanja učesnika. Na žalost, i dalje su pojedinci žurili, pa je jedan deo planinara ostao na Vencu sa Goranom. Ja sam se vratio po njih, dok je Cvetin nastavio sa ostatkom grupe. Mada je sve to trajalo manje od 10-ak minuta, jedna grupa je stigla da se odvoji i da krene ka manastiru stazom Bukovačkog maratona. Ipak, na kraju smo svi krenuli (i stigli) do manastira.

Prva grupa je već bila otišla, tako da smo bez zadržavanja krenuli ka manastiru Staro Hopovo. Ovo je bio deo puta koji smo išli asfaltom. To nam je dalo priliku da uživamo u zvezdama. Ali i da malo vidimo južne obronke Fruške Gore, koje ne posećujemo baš često.

Kod izvora kod manstira Staro Hopovo napravljena je nova pauza. Odatle smo (usiljenim) maršem krenuli ka TV tornju. Staza je stalno vodila uzbrdo, i mada nije bila preterano teška, zbog brzine kolona se razvukla. Prošlo je skoro sat vremena od kako je prvi stigao do TV tornja, pa dok čistač nije došao. Pošto su prvi već podosta odmarali, oni su nastavili dalje put, dok su poslednji još uvek pristizali.

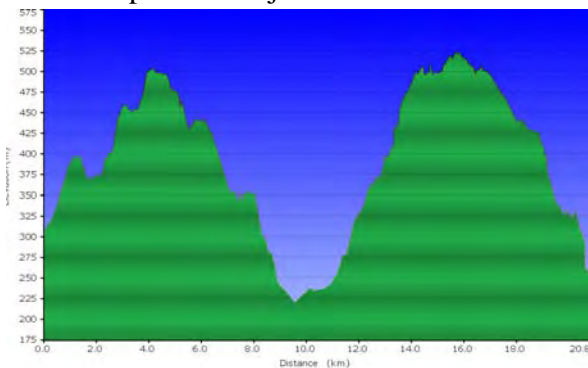

Posle kraćeg ili dužeg odmora, nastavljamo put ka cilju našeg marša, domu na Glavici. Prema planu, tamo je trebao da bude čaj, dodela diploma i druženje. Na žalost bilo je problema, tako da je čaj na cilju izostao. Takođe i ovde je kolona razvučena, pa nam je trebalo skoro sat vremena da se svi prikupimo. Na cilju su podeljene učesničke knjižice, dodeljene su diplome i zahvalnice društvima, a druženje je nastavljeno do jutra.

Ipak i pored problema, posle svega ostalo je lepo sećanje na noć provedenu u prirodi, na zvezde koje su nas gledale dok smo šetali između manastira Hopova, na šumu koja je odbacivala poslednje lišće, na Novi Sad koji je se u daljini kupao u svetlu.

Tehnički detalji:

- dužina staze 20.8 km
- vreme polaska sa strarta 21.30h 06.11. 2010. godine
- vreme stizanja na cilj 3.50h 07. 11. 2010. godine
- ukupno provedeno vreme na stazi 6h 20 min (ukupno pauza 1h 45 min)
- prosečna brzina 3.3 km/h
- ukupno uspona 528.5m
- ukupno silaženja 577.5m

I pored problema koje smo imali, Noćni marš je prošao dobro. Koliko sam pričao sa učesnicima, svi su zadovoljni, staza je bila dobra. Primedbe su bile na brzinu kojom smo išli. Na žalost, tu baš i nije moglo da se puno utiče. Cvetin i ja smo se maksimalno trudili da usporimo kolonu, ali na žalost, nije nam uspevalo. Obično su mlađi planinari ti koji žure, ali ovaj put je bilo dosta starijih i iskusnih koji su znali put i jednostavno su želeli da idu svojim tempom, a ne kako se kolona kretala, a onda je to imalo uticaj na ostale koji su pokušavali da ih stignu. Na žalost, za ovo ne vidim način da se reši, osim da kao na jednom od ranijih marševa, uzmemo jednu dugačku motku i da je vodiči drže ispred sebe i nikome ne dozvoljavaju da prođe. Izveštaj ću završiti izjavom jednog prijatelja planinara iz Subotice: "Mislim da Noćni Marš nije mesto gde treba da dokazujemo koliko možemo uprkos svojim godinama! Ko je bio zna o čemu se radi."

Aleksandar Simeonov